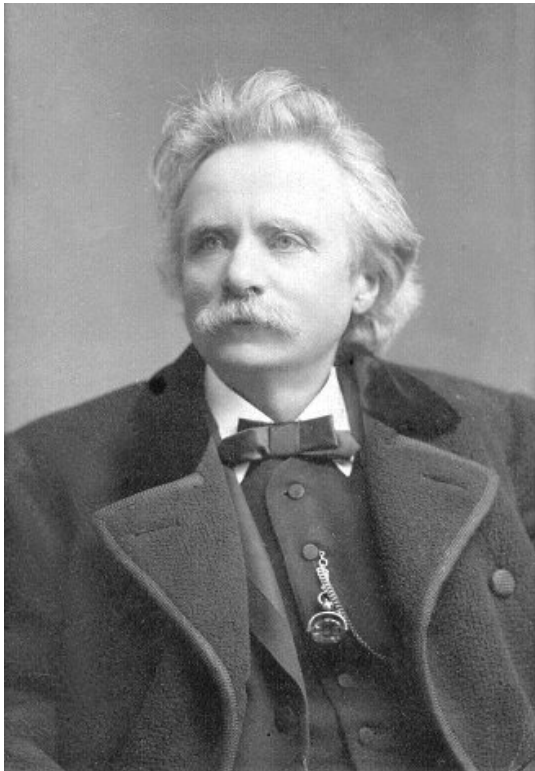

ГРІГ

Едвард Хагеруп

Edvard Hagerup Grieg

(1843 – 1907)

Народився в норвезькому місті Берген. Навчався у Лейпцізькій консерваторії. Значний вплив на розвиток композитора справило знайомство у 1863 році з норвезьким композитором Р. Нурдроком, який познайомив його з народною музикою Норвегії. У 1865 через хворобу на туберкульоз Гріг змушений був виїхати до Італії, де познайомився з **Ф.Лістом**. У 1867 повернувся на батьківщину, де певний час диригував симфонічними концертами в Крістіанії (нині Осло), заснував там Норвезьку музичну академію. З 1873 отримував державну стипендію, що дозволило йому глибше зосередитися на творчості.

Протягом наступних років Гріг гастролював у Франції, Англії, Німеччині, Польщі та Угорщині і був шанованим як за кордоном, так і в рідній країні. У 1888 він зустрівся з **П. І. Чайковським**

, який високо оцінив його музику. Гріг став почесним доктором Кембріджського і Оксфордського університетів; був обраний у члени Інституту Франції й Берлінської академії. В 1898 Гріг організував у Бергені перший Норвезький музичний фестиваль, що мав великий успіх. У 1903 він записав свої фортепіанні п'єси на 78-rpm грамофонні платівки. Ці історичні записи були перевидані на LP та CD і, незважаючи на низьку технічну якість, дають уявлення про високу артистичну майстерність музиканта. Помер Гріг у рідному місті Бергені, де і похований неподалік свого будинку

Тролляхаугена.

Гріг був композитором яскраво вираженого національного типу. У його творчості превалюють малі ліричні інструментальні форми, якими написано більшість його фортепіанних і оркестрових п'єс, а також пісенний жанр. Десять зошитів Ліричних п'єс для фортепіано (Lyriske Stykker, 1867-1901) – вершина творчості композитора. Пісні Гріга, яких налічується понад 240, написані головним чином для дружини композитора Ніни Хагеруп, чудової співачки, що іноді виступала із чоловіком у концертах. Також Гріг є автором ряду камерно-інструментальних циклах, зокрема трьох скрипкових сонат (ор. 8, фа мажор, 1865; ор. 13, соль мінор, 1867; ор. 45, до мінор, 1886-1887), віолончельної сонати ля мінор (ор. 36, 1882) і струнного квартету соль мінор (ор. 27, 1877-1878). Серед найбільш відомих творів Гріга – фортепіанний концерт і музика до драми Ібсена «Пер Гюнт». Вона спочатку призначалася для фортепіанного дуету, але пізніше була оркестрована й зібрана у дві сюїти, що складаються з невеликих характерних п'єс (ор. 46 й 55). Серед інших творів, які існують у двох версіях (фортепіанній у чотири руки і оркестровій) – концертна увертюра "Восени" (I No"st, ор. 11, 1865; нова оркестровка – 1887), три оркестрових п'єси з музики до трагедії Б. Бернсона «Сігурд Хрестоносець» (Sigurd Jorsalfar, ор. 22, 1879; ор. 56, 1872, друга редакція – 1892), Норвезькі танці (ор.35, 1881) і Симфонічні танці (ор. 64, 1898). Аранжування найбільш відомих мелодій Гріга були використані у популярній опереті «Пісня Норвегії» (1940-і роки), заснованій на історії життя композитора.

[WIKI](#)